

[EKSULOWAĆ *vb impf*

3 sg m praet eksulow(a)ł.

Sł stp, Cn brak;, *Linde bez cytatu: exylować.*

Być wygnańcem, przebywać na wygnaniu [exulo – jestem wywołan z ziemie; jestem daleko od ojczyzny Mącz 122d; – jestem wygnaniec Calep; wygnaniec jestem, na wygnaniu mieszkam – exulo Cn]: waśnił się Eryk na tego Ezechiasza, który go o taką niełaskę do ojca przywiódł, że go chciał dać ojciec pojmać i do więzienia wsadzić: aż zjechał i exulował w Smolandyi, z jednej do drugiej się wyspy umykając, aż do śmierci ojca swego. *KromHist* 15.

FP